

מ"ת 42013/07/14 - מדינת ישראל נגד יניב מאיר אג'מי

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 42013-07-14 מדינת ישראל נ' אג'מי(עציר)

בפני	כב' השופט אביטל חן
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	יניב מאיר אג'מי (עציר)

החלטה

עניינה של החלטה זו הינו בבקשה לשחרורו של הנאשם לחלופת מעצר בקהילה טיפולית לגמילה מסמים.

הנאשם נעצר בעקבות אירוע תקיפה בגינו הוגש כתב אישום נגד הנאשם המייחס לו עבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש, איומים, החזקת סכין וגניבה.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 16/7/14 בשעה 02:00 נכנס הנאשם, יחד עם אחרים, לחנות "YELLOW" בתחנת דלק בירושלים כשהוא שרוי בגילופין.

הנאשם הכניס לתוך שקית 7 בקבוקי בירה, ומשנדרש על ידי המוכר במקום (להלן: "המתלונן") לשלם עליהם, איים עליו שאם ייכנס לבית הסוהר ירביץ לו כשיצא ולא ישכח אותו.

לאחר שהנאשם יצא מהחנות כשהבקבוקים ברשותו והמתלונן יצא בעקבותיו על מנת להחזיר את הבקבוקים, החל הנאשם לרדוף את המתלונן, לבעוט בו, ושלף ממכנסיו סכין, אותה הניף לעבר המתלונן ורדף אחריו כשהוא אוחז בסכין המונפת לעברו.

כתוצאה ממעשים אלו, נגרמו למתלונן שריטות בזרועו הימנית.

אין מחלוקת בין הצדדים בעניין קיומן של ראיות לכאורה.

המחלוקת בין הצדדים הינה בשאלה, האם יש להורות על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר בקהילה טיפולית

או להורות על מעצרו עד לתום ההליכים.

לטענת המבקשת, כפי ששבה ועלתה בדיונים קודמים, עניינו של המשיב אינו עונה על התנאים שנקבעו בפסיקה, ואשר בהתקיימם, ניתן להורות על שחרור לחלופת מעצר במסגרת קהילה טיפולית.

מנגד, טוען ב"כ המשיב כי לאחר שחרורו של המשיב מרצוי תקופת המאסר האחרונה בחודש 12/13, החל המשיב בטיפול במסגרת הרשות לשיקום האסיר, וזאת בטרם נעצר בגין מעורבותו באירוע נשוא כתב האישום.

ב"כ המשיב מוסיף וטוען כי ניתן אף ללמוד על רצינות כוונתו של המשיב לעבור שיקום מכך שלמרות שהותו זמן רב במעצר, עדיין מביע המשיב מוטיבציה לטיפול.

דין

לאחר שעיינתי בחומר המונח בתיק, לרבות החלטות קודמות שניתנו בעניינו של המשיב בתיק שבפני, לא מצאתי להורות על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר.

ההלכה המנחה בענין שחרור למעצר לצורך גמילה מסמים נקבעה בבש"פ 1981/11 מדינת ישראל נגד אשר סוויסה (ניתנה ביום 15/3/11).

הכלל הוא כי העיתוי הראוי לשחרור לחלופת מעצר לצורך גמילה מסמים (והדברים נכונים גם לגמילה מאלכוהול, בשינויים המחויבים -א.ח), הוא בשלב גזירת העונש וריצויו ולא בשלב המעצרים. לכלל זה חריג, בהתקיים שלושה או שניים המצטברים הבאים:

א. כאשר הנאשם החל בגמילה עוד טרם ביצוע העבירה בגינה נעצר.

ב. ישנו סיכוי גבוה להצלחת הליך הגמילה.

ג. יש בהליך הגמילה ליתן מענה הולם למסוכנות הנשקפת מן הנאשם.

"לצורך ההחלטה על שחרורו של נאשם לחלופת מעצר טיפולית - מעמדם של התנאים הנ"ל אינו זהה, וראוי לייחס לתנאי הראשון מעמד בכורה מבין שלושת התנאים. לפיכך, במקום בו התנאי הראשון אינו מתקיים, הרי שרק בהינתן נסיבות מיוחדות וחריגות, די יהיה בהתקיימותם של שני התנאים הנוספים, על מנת להצדיק את שחרורו של הנאשם לחלופת מעצר טיפולית... כך, לדוגמא, ניתן יהיה להסתפק בהצטברותם של התנאים השני והשלישי, שעה שרמת המסוכנות הנשקפת מהנאשם אינה גבוהה במיוחד, ואילו סיכויי הצלחת התהליך הטיפולי הינם טובים." (בש"פ 8667/13 טל אזולאי נ' מדינת ישראל)

האם עומד המשיב בתנאים הנדרשים?

מהחומר המונח בתיק, ובו תסקירי שירות המבחן, גיליון הרישום הפלילי של הנאשם ומהכרות רבת שנים עם עניינו של המשיב, בשבתי כשופט נוער, התקשיתי מאוד להכניס את עניינו של המשיב בגדר החריג בשלו ייעתר בית המשפט לשחרר נאשם לחלופת מעצר בשלב הליכי המעצר.

ביחס לתנאי הראשון, המשיב הופנה לתכנית שיקום של רשות האסיר עם שחרורו ממאסרו האחרון ביום 30/12/13. במסגרת זו הגיע המשיב למפגשים עם עובדת סוציאלית, בהם העלה המשיב בעייתיות סביב השימוש שעושה בסמים, קושי בשליטה עצמית תוקפנות ויחסים מורכבים עם הוריו ובני משפחתו.

ניסיון להפנות את המשיב למרכז יום "ליפתא" לא צלח בשל מעצרו של המשיב בתיק שבפני. הרציונל העומד מאחורי תנאי זה הינו להימנע מהפסקת תהליך טיפולי בו החל הנאשם, לפני מעצרו על מנת שלא לחבל בשיקומו, ובנוסף, יש בו ללמד על רצינות הצהרותיו של המשיב לעבור הליך גמילה.

כעולה מהתסקירים, אין לומר כי המשך מעצרו של המשיב יגרום להפסקת התקדמותו של המשיב בטיפול, משום שזה לא החל בהליך טיפולי משמעותי.

ביחס לתנאי השני, הדורש קיומו של פוטנציאל גבוה להצלחת הטיפול, ער אני להמלצתו החיובית של שירות המבחן, אולם איני יכול להתעלם מנסיבות השיקום הקודמים שכשלו לאורך שנים גם בבית המשפט לנוער.

הזמן הקצר שחלף מעת שחרורו ממאסר ועד למעצרו בתיק שבפני, אינו תומך אף הוא בסיכויי הצלחת הטיפול השיקומי בשלב הנוכחי בחיי המשיב ויש להטיל ספק רב באמיתות כוונותיו או ביכולתו של המשיב לחולל שינוי.

ביסודו של התנאי השלישי, המתייחס לשאלה האם יש בהליך הגמילה ליתן מענה הולם למסוכנות הנשקפת מן המשיב "ניצבת מחויבותו של בית המשפט להבטיח את שלומו ובטחונו של הציבור." (בש"פ 8667/13 טל אזולאי נגד מדינת ישראל).

במקרה שבפני, מסוכנותו של המשיב נלמדת הן מעובדות כתב האישום והן מעברו של המשיב, אשר חרף גילו הצעיר הצליח לצבור הרשעות רבות, חלקן חמורות.

המשיב הורשע ביום 3/11/13 (בימ"ש לנוער- ת"פ 59292-05-13) בגין 2 עבירות סחר בסם, עבירת תיווך בסם, היזק לרכוש במזיד והפרת הוראה חוקית. בגין הרשעה זו ריצה המשיב 9 חודשי מאסר.

בנוסף, הורשע המשיב בשנת 2012 (בימ"ש לנוער- ת"פ 1119/09) בגין עבירות גניבה, איומים, תקיפה סתם, החזקת סמים לצריכה עצמית, תקיפת שוטר, הפרעה לשוטר והעלבת עובד ציבור, בגינם ריצה 9 חודשי מאסר.

עוד הורשע הנאשם ביום 24/9/12 (בימ"ש לנוער-ת"פ 5010-02-11) בגין עבירות רכוש.

עמוד 3

עד היום הורשע הנאשם בביצוע עבירות ב-29 תיקים שונים, והוא בן 20 שנים בלבד.

בתסקיר שירות המבחן מיום 17/8/14 מציין השירות כי הסיכון להתנהגות אלימה מצד המשיב הינו ברמה גבוהה.

המשיב ריצה עונשי מאסר לתקופות לא קצרות וגם קיומו של עונש מאסר תלוי ועומד נגדו לא היוו גורם הרתעה עבורו, שכן זמן קצר לאחר שחרורו ביצע לכאורה את המעשים המיוחסים לו.

המסוכנות הנשקפת מן המשיב הינה ברורה ומצויה ברף הגבוה ואני מתקשה להאמין שיש בכוחה של חלופת המעצר המוצעת לאיין את המסוכנות הנשקפת מן המשיב, ואין אני סבור שעניינו מתאים בשלב הנוכחי לקהילה שיקומית.

השתלשלות ההליך בבית המשפט

הבקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים הוגשה לבית המשפט ביום 22/7/14.

בדיון שהתקיים ביום 24/7/14 נקבעו בהסכמת הצדדים קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר.

לבקשת ב"כ המשיב ועל אף התנגדות המבקשת, ולנוכח גילו הצעיר של המשיב וקיומה של התמכרות ברקע, הורה בית המשפט על הגשת תסקיר לבחינת שחרורו של המשיב לגמילה בקהילה טיפולית, בצינו כי אין בדבר משום הבעת עמדה לגבי התאמת המשיב לצאת לגמילה (החלטת כב' השופטת עירית כהן מיום 24/7/14).

בתסקיר מיום 17/8/14, ולאחר סריקה מקיפה של עברו של המשיב לרבות הרקע המשפחתי ממנו בא, התמכרותו לאלכוהול, טיפולים קודמים שעבר ועברו הפלילי, המליץ שירות המבחן על שחרורו של המשיב לריאיון בקהילת "מלכישוע".

בדיון שהתקיים ביום 1/9/14 בפני כב' השופטת לארי-בבלי הודיעה המבקשת על התנגדותה לשחרורו של המשיב לחלופת מעצר.

ב"כ המשיב טען מגד כי המשיב החל בטיפול טרם מעצרו ועמד לפני ריאיון ב"ליפתא", וכי העבירה בוצעה בנקודת "חולשה" של המשיב, אשר מצבו התאפיין בעליות ובירידות.

בנוסף טען המשיב כי היות שכבר ניתנה בתיק זה החלטה על עריכת תסקיר (החלטה מיום 17/8/14 שאוזכרה לעיל-א.ח), יש למצות את האפשרות לשקם את המשיב.

לא נעלמה מעיני החלטתה של השופטת לארי בבלי מיום 1/9/14 וכן עיינתי בהחלטות אשר ניתנו בהמשך ההליך ע"י מותבים שונים, אחת מהן גם בערר בבית המשפט המחוזי, שעניין קידום הליך שחרורו של המשיב לחלופת מעצר בקהילה טיפולית.

נתתי דעתי גם לכך שהמשיב עצור מיום האירוע ומזה כ 4 חודשים, ושקלתי האם השתנתה נקודת האיזון באופן שיש להורות על שחרורו לקהילה טיפולית.

התשובה להשקפתי עודנה שלילית.

בנסיבות העניין, אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים בעניינו, ואם רציני המשיב בכוונות השיקום והגמילה יוכל לעשות כן במסגרת מעצרו.

ניתנה היום, כ"ו חשוון תשע"ה, 19 נובמבר 2014, בנוכחות
הצדדים.